

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Prolegomena in logicam - Cod. Ettenheim-Münster 276

[S.l.], [17. Jahrh.]

In Caput 2.

[urn:nbn:de:bsz:31-129925](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-129925)

Or. A. 1. Vt: nomen d'finiatur p' uocem tanquam

OB^o
nulla signatio imponit scriptura & negando M.
qa p' imponem q' fit uocem extendit signatio p' sig.
tura. ob. 2do q' legit scriptura n' illud illa hanc
tali signati t'm t'ox si uero ex alio illud signum
uocis statim illud t'm q' scriptura signat rem
dem signatione qua uox rem signat & negando con.
sequenti q' ca' d' illi signatio uocis d' illi etia
virtualit' signatio scriptura e' extensio eius sig.
nationis t'm quas scriptura rem signat e' ita
illud t'm q' fit signationem scriptura.

XX Caput 2. d' uocem

Quoniam enunatio e' uox significatiua ideo
priori capite d' signat q'dam q' n' fit p' uocem
uero eadem consistit partib' ideo ex p' h'is signis
agit d' partib' orationis q' sunt nomen e' uocem
& hac q'dem capite ut dicit S. Thomas hic p' uocem
nomen d'finit' e' d' finem exponit q' d' q'dam a' uocem
nomen d'finit' excludit.

Questio d' hanc

Ans. inus.

Ita nomen d'finit' p' uocem tanquam
quam p' gen' an tanquam p' mater.

Not:

Notandum p' uocem d'finit' uox significatiua p' uocem
e' finit' ac sine tempore alij nulla pars signatiua
& separata, addit For. uocitatis causa hanc partem
tam quare adiuncto e' aut n' e' finit' orationem

A-1. Ut: nomen dicitur p uocem tanquam gny, an tanquam p mui

Dom.

Sciatis q dicit uox poni loco generis & dicitur
bei q. 2. Tolci q. 1. q. regant. Dicitur uox
posteriori p habilius ee nomen dicitur ee p
uocem tanquam p maas pbat qd dicitur hie p mui p
cul solent poni dicitur artificatoru uidelicet maas
p nomen substantiu, eto si nomen cel hie dicitur
nitu p uocem tanquam p gny debuit ee diu uox
est signu uocale sed hoc n dicitur ee go pbat pbat
la qd signu e gny nois uox aut ee dicitur uox
hinc signu sed dicitur n solent addi generi p maas
du substantiu sed adiectiu go debuit ee diu
nomen e signu uocale sunt diuiny ho e aut
rationale non ratio aitis non nego posse uox
dicitur p gny possumy enim dicere nomen e p
gny uocale signos, ex instituto p sed dicitur pbat
dicitur uox hinc dicitur dicitur sciam hie dicitur
ee p maas ee formam Ob: so hie particula
uox significatiua sunt gny nois nam sunt etia
alia uox significatiua hie uox particula ad p
citu ee sine tempore sunt dicitur nois go hie dicitur
e data p gny ee dicitur p regando primy pbat
intendit nam uox significatiua e maas nois uox
iuncta rationi generica nominis cum n. eto pbat
uox nois fit significatiua ad placitu p ratio gny
uox uox uox significatiua in loci dicitur si nomen
matu pbat est uox dicitur go uox uox gny pbat
minis p nomen hie dicitur ut artificatoru
qd uox dicitur ee uox ee signu ee si uox ee maas
nois si aut uox uox matu ee hie signu

Ob.

gny.

Dicitur

Dicitur.

Et V: nomen signet ad glaciū et sine tempore. 153.

vox qdem e gery nois sed de hoc in p'senti n' disputat. ob: 2do vox n' pt ee maā nois qā ex voce et signe n' fit unū qd in signatio non fit subiectiue in voce p' signem ee in voce p' d'nominatione extrinsecam ab impositione rēu glaciū et hoc sufficere in nomen n' fit compositū q' se sed q' auidens ex aggregatione maā realis id e nois et forma tm extrinsecē d'nominantis id e signatis.

Ad: Et q
Utrum nomen signet ad glaciū
et sine tempore.

Et affirmative quomodo aut signet ad glaciū pt colligi ex ant: 4to q. 2. d' signis, quo ad rēu signare sine tempore e n' ad signare temp' ad signare aut e qdō signat aliqd et ip' illud in signat eū temp', ut in die ambulato signat alio ed motus ed in signat tante concomitans et eū temp' nimirū p'sens, hoc qd n' fit in uie. ob: 1o temp' hora p'sentis, futuris signant tempus et tm sunt noia qd noia n' signant sine tempore et aliud ee signare temp' aliud signare in tempore ista noia signant qdem sed n' assignant tempus. ob: 2do eā qdā gradū assignant tempus p'bat' antecedens qā eā signat commētiōem ed ip' illas in signat temp' uespertinū. Et disto antecedens assignant temp' ex se in certa dista temp'ris id e p'sentis uel p'sens uel futurum

ob: 2o

R.

signare qd
assignare qd

ob.

R.

ob: 2o

R.

Art. 3. Ut: nomen infinitum sit nomen. 154

est nomen sed fortiter una signis, et p[er]inde unum
nomen tm. Ita et hic in hac voce n[on] h[ab]et tm una
signatio, dicitur tm in hac voce n[on] h[ab]et requirunt duo
conceptus q[ui] in d[ic]te, requirunt duo conceptus unus
q[ui] concipiat regem, et alter q[ui] extrinsecum terminum ne,
gationis eo modo quo q[ui] concipit pat[er] requirunt duo
conceptus unus q[ui] concipiat patrem, alter q[ui] termi-
num extrinsecum partitatis id est filiationis requirit.
Requirunt duo conceptus ut illud ipsa negatio in se
negat, ut negatio est complexa ipsa esse.
Et concipi duobus conceptibus est in se dividere et
nomen infinitum excludendum a fine vocis, tum q[ui]a
Antes hic illud videtur tum q[ui]a n[on] signat finitum nec
habet modum signandi contra aliquid sed potius tollit
contra aliquid duo modo signandi. Et si non unum in
finitum excludit a fine vocis excludit q[ui]a pot[est] dici tam
d[icitur] q[ui] sunt quae n[on] sunt hanc enim rationem ostendit hic
Antes sed hanc rationem n[on] vult q[ui] pot[est] minor q[ui]a sunt q[ui]a
nomen finitum q[ui] et pot[est] dici d[icitur] q[ui] sunt et q[ui]a sunt
ut cogitabile, intelligibile, operabile, possumus enim dicere
Antichristus q[ui] n[on] est cogitabilis, potest q[ui]a cogitabilis
est, potest in eis non ens est nomen infinitum
et tm n[on] pot[est] dici d[icitur] q[ui] sunt sed tm d[icitur] q[ui] n[on]
sunt q[ui] ad m[odum] ex[tra] h[ab]et loc[um] cit[atum] n[on] in
finitum excludit q[ui]a possumus dici tam d[icitur] q[ui] non
habet quae quae sunt idem q[ui]a n[on] habet modum signandi
aliquid determinatum n[on] autem dico p[er] se q[ui]a possumus d[icitur]
n[on] v[er]bi et entib[us] dici. ad primam p[ar]tem m[odum].
Cogitabile n[on] dici d[icitur] n[on] esse ut e[st] n[on] ens sed ut

ob.

ff.

dm ed.

ob. p.

ff.

A. 4. Ut: adiectiva adiective accepta sint nota

saltem obiective & ens nihil enim a nobis e
cogitabile nisi p. nom. rei rdo huc nota e p. m.
si dicerentur d. n. esse ut e n. ens t. signaret
aliquid determinatum nimirum e cogitabile quod n.
faciunt nota infinita ad rda ptem. m. respondent
aliqui n. ens e. m. hinc rda qd sed nihilom
minus in Consequentibus hic e soto responderi p. e.
in finitum pprie dicitur qd t. modu signandi aliquid
indeterminatum ad rationem p. nomen infinitu p. o.
cari d. esse e. n. esse qdo n. impedit a tenui
no quem negat secus si impedit ut hic fit na
qa ens oia entia complexibz equaliter negatis eatis
negationibz oia entia e. negat qd illa negant tota
videlicet latitudinem entis.

Ant. Alus
Utm adiectiva adiective accepta sint
nota.

Et negative qa n. efficiunt orationes veram
aut falsam, adiectivo verbo eby in n. efficiunt p. m.
na in dico alby e. n. signat aliquid p. modu rda
minati e. substantis sive connotatis aliquid qui

* Nota: dammodo p. se existens. Nota hic, quid sit adiectivum
tm accipi adiective, n. e. aliud quam ut adie
ctivum n. connotet substantia, sed ut dicitur tractatibus hic
disputatione e. in fine e. d. h. cap. d. appellat
ne tm signat rda formam, p. modu adiective
abstractivum a substantia, aut accipi e. tm
p. signato matu ut alibi currit, id e. p. n. d. e.
q. t. h. adiective currit, unde apparet qd adiectivum
n. reddat p. se suppositu verbo ut n. signat ali

Substantive
noni qd.

A. 7. Verbum potest absolui a tempore 185.

non potest per se subsistere sed reddit suppositum verbo
et signatum mate et quatenus sunt substantivum.

IX Caput 3 de Verbo.

Hoc caput simile superiori data enim verbi dicitur
excludit a verbo ~~substantivum~~ casus verborum et verba infinita.

Quaestio I Verbo Ant. inq.

Non verbum absolui potest a tempore.
Sensu et utrum verbum semper designet tempus dicitur.

Nota primo exactius verbi dicitur illa, quae habet apud
For. in istum casu. verbum et vox signans in
nominativo dicitur ac cum tempore dicitur, cuius nulla
pars signat separatim, et semper eorum quae dicitur dicitur
canti et nota huius dicitur explicatio clara et ex
For. tantum quae potest quomodo verbum dicitur no-
ta eorum quae dicitur. Anonymus hic respicit sensum
verbi in enuntiatione semper esse predicatum, in quo
differt a nomine et participio, quae possunt etiam subire in
enuntiatione ut disputans ambulat tu sedet sed
quomodo haec doctrina vera sit, ista dicere verbum
est nota predicati est dicere aliquid quod est predicatum
igitur For. Andreas et Jacobus Faber respicit sensum
et verbum copulare et componere signatum verbi
in subiecto et signare quod hoc signatum sit in subiecto
ut homo sedet, sedet signat personam coniunctam
hinc idemque sentiant Laminas et Javelly hic unde
vocabulum nota idem erit quod copula sine unio,

Nota 2.
dicitur verbum.